

ชื่อเรื่อง	ผลการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้โดยใช้ภาษากาย ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
ผู้วิจัย	นางจิรัชยา อินนันทชัย
ปี พ.ศ.	2560
หน่วยงาน	ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดลำปาง

บทคัดย่อ

การวิจัย ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาผลการใช้การแสดงออกทางภาษากาย เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ ทักษะการดำรงชีวิตของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเรียนรู้ทักษะการดำรงชีวิตของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ก่อนและหลังการใช้การแสดงออกทางภาษากาย ดำเนินการวิจัย โดยทำการเลือกกลุ่มเป้าหมายแบบเจาะจง เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เพศหญิง อายุ 11 ปี ที่มารับบริการในศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดลำปาง จำนวน 1 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แบบสังเกตการจัดการเรียนรู้ 2) แบบบันทึกผลการเรียนรู้ตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ดำเนินการวิจัยโดยการจัดการเรียนรู้ ตามแผนการสอนทักษะการดำรงชีวิต จุดประสงค์ละ 20 ครั้ง ครั้งละ 1 คาบ ๆ ละ 50 นาที ใช้สถิติพื้นฐานร้อยละ และใช้วิธีพรรณนาข้อมูลนำเสนอโดยตารางกราฟเส้น และแผนภูมิแท่ง

ผลการวิจัย พบว่า

1) ผลการใช้การแสดงออกทางภาษากาย เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ ทักษะการดำรงชีวิตของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยรวม มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 อยู่ในระดับ 4 หมายถึง ทำได้โดยตนเอง

2) เปรียบเทียบความสามารถในการเรียนรู้ทักษะการดำรงชีวิตของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ก่อนและหลังการใช้การแสดงออกทางภาษากาย พบว่าความสามารถของนักเรียนในการเรียนรู้ทักษะการดำรงชีวิต หลังจากการใช้การแสดงออกทางภาษากาย ดีวกว่าก่อนการใช้การแสดงออกทางภาษากาย